

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010506
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5622010506.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov Mgr. Anny Mihálikovej a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom 12. marca 2024 prejednal odvolania podané prokurátorom a obžalovaným A. B. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/105/2022 z 30.6.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného A. B. a prokurátora z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/105/2023 z 30.6.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 6.9.2022 čase o 10.30 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol osobné motorové vozidlo zn. Seat Altea, evidenčné číslo LM-033DO po ulici Ploštínska v obci Ploštín, mestskej časti Liptovského Mikuláša smerom do Liptovského Mikuláša, kde pred predajňou COOP Jednota č. 94 bol zastavený hliadkou Obvodného oddelenia Liptovský Mikuláš a bol podrobený dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu, kde v čase o 10.33 hod. mu bola analyzátorom dychu AlcoQuant 6020 plus, číslo prístroja A410203, nameraná hodnota 0,87 mg/l alkoholu v dychu, čo je v prepočte 1,81 promile alkoholu v krvi.

Za súdený trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 298 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 6 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. per analogiam súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 4 roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku, proti výroku o treste, podali riadne a včas odvolanie prokurátor aj obžalovaný A. B..

Prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného z dôvodu neuloženia probačného dohľadu v rámci plynutia skúšobnej doby a neuloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov v priebehu skúšobnej doby. Nestotožňuje sa so záverom súdu, že sa nezistili žiadne skutočnosti majúce základ v osobe obvineného, resp. v okolnostiach skutku, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 51 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Práve naopak, obvinený je učebnicový príklad, kde by sa takýto postup mal realizovať. Obžalovaný je špeciálny

recidivista pri trestnej činnosti, ktorá súvisí s užívaním alkoholu, išlo by teda už o druhé odsúdenie za daný prečin. Aj keď od prvého odsúdenia je výrazný časový posun, pri tejto forme trestnej činnosti si je nutné uvedomiť, že je vysoko latentná, a preto je pravde-podobné, že je skôr otázkou náhody, že obvinený nebol prichytený aj pri páchaní ďalšej totožnej trestnej činnosti, a to s poukazom na jeho zjavnú závislosť. Zo znaleckého posudku vyplýva, že obžalovaný je závislý na alkohole, a to vo výraznej miere (III. vývojové štádium), pričom podstatný je aj záver znalca o tom, že jeho správanie môže byť potenciálne nebezpečné pre spoločnosť. V prípade, ak by nedodržiaval abstinenciu, môže sa dopustiť totožného skutku. Podľa jeho názoru len samotné uloženie ochranného liečenia pri takomto type obžalovaného je nedostatočné a spoločnosti negarantuje, že by nemohlo dôjsť k recidíve konania. Samotné ústavné liečenie nenastúpi obžalovaný ihneď a tento časový priestor do vykonania liečenia je rizikový, a preto musí existovať trestnoprávny nástroj, ktorý spoločnosti poskytne ochranu. Týmto nástrojom sa javí uloženie probačného dohľadu a následne aj obmedzenia podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. Následne ak by došlo k úspešnému absolvovaniu ústavného liečenia a následne k zmene jeho formy na ambulantné, opätovne vyvstáva otázka, či je len samotné liečenie dostatočný prostriedok. Z kriminálnej minulosti obžalovaného, ako aj z obsahu znaleckého posudku sa javí, že obžalovaný môže potenciálne predstavovať pod vplyvom alkoholu nebezpečenstvo pre spoločnosť. Práve vyššie uvedené skutočnosti spočívajúce výlučne v osobe obžalovaného poukazujú na potrebu probačného dohľadu a zákazu užívania alkoholu. Je tiež toho názoru, že v prípade uloženia obmedzujúceho opatrenia vo forme zákazu požívania alkoholických nápojov by takýto trest pôsobil výraznejšie aj na ostatných členov spoločnosti, teda potenciálnych páchatel'ov. Navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste v časti trestu odňatia slobody a aby sám rozhodol v zmysle vyššie uvedených návrhov.

Obžalovaný A. B. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane prísny. Je toho názoru, že v jeho prípade vzhľadom na závažnosť spáchaného činu, ako aj okolnosti spáchania skutku a s prihliadnutím na jeho osobu, by bolo dostačujúce uloženie alternatívneho trestu v podobe peňažného trestu. Priznal, že urobil chybu, ponaučil sa. Od posledného odsúdenia žil príkladným životom, až na toto ojedinelé zlyhanie, ktoré však nedosiahlo až takú vysokú závažnosť, aby mu musel byť uložený podmienený trest odňatia slobody. Je toho názoru, že uložením peňažného trestu bude splnené kritérium individuálnej prevencie aj generálnej prevencie, keďže alternatívny trest bude pre neho dostatočným poučením, ktoré mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a takýto trest bude aj dostatočnou hrozbou odstránenia pre páchatel'ov obdobnej trestnej činnosti. Je tiež toho názoru, že v jeho prípade bude postačovať uloženie protialkoholického liečenia ambulantnou formou, ktorá splní účel a cieľ. Aj v súčasnosti má nariadené ochranné liečenie ambulantnou formou, pričom plní jednotlivé sedenia dohodnuté s psychiatrickou C. D. A.. Podľa vyjadrenia ošetrojúcej lekárky je ambulantná liečba postačujúca. V stabilnom prostredí jeho ambulantná liečba plní účel, čo je zrejme z dlhodobého efektu tejto liečby, ak odhliadne od tohto jediného zlyhania. Okrem toho uviedol, že sa stará o chorú matku, ktorá je vo vyššom veku a je odkázaná na jeho starostlivosť. Bez neho by sa jej psychický stav zhoršoval natoľko, že by to poškodilo už aj tak vážny fyzický stav. Aj toto je dôvod, pre ktorý by chcel absolvovať ochranné liečenie ambulantnou formou, aby jeho chorá matka mohla byť naďalej v jeho osobnej starostlivosti. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že mu uloží primeraný peňažný trest, ako aj primeraný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a uloží mu ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že nesúhlasí s názorom, že by mu mal byť uložený aj probačný dohľad a v rámci toho obmedzenie spočívajúce v zákaze požívať alkoholické nápoje. Prokurátor argumentuje doslova bezdôvodnými a ničím nepodloženými teóriami o latentnej forme trestnej činnosti a údajnom páchaní trestnej činnosti už skôr, pričom vyslovene uvádza, že má byť len otázkou náhody, že nebol prichytený pri páchaní trestnej činnosti skôr. Uvedené argumenty sú nielen absolútne nepodložené dôkazmi, ale ani takáto argumentácia nevyplýva z už vykonaných dôkazov. Svoje nepodložené domnienky prokurátor stavia len na jeho predchádzajúcom odsúdení, ktoré však bolo v roku 2004, teda 18 rokov v minulosti. Ak aj prokurátor argumentuje, že ambulantná liečba nebola úspešná kvôli aktuálnemu skutku, uviedol, že oči-vidne bola úspešná minimálne 18 rokov. Ako už uviedol, došlo ku skratovému konaniu pod vysokým stresom, keďže v danej dobe prežíval ťažšie obdobie. Aj z uvedeného vyplýva, že išlo len o ojedinelý prípad, ktorý sa už nemusí opakovať, a mimo toto zlyhanie viedol riadny život. Úvaha o údajnom pokračovaní a hrozbe voči spoločnosti od jeho osoby je podľa jeho názoru predčasná

a dokonca vyvrátená aktuálnym priebehom konania a jeho správaním, keďže od vyhlásenia rozhodnutia dňa 30.6.2023 nedošlo k žiadnemu protispoločenskému správaniu z jeho strany, napriek tomu, že prokurátor vo svojom odôvodnení odvolania uvádza, že je tu vysoká hrozba jeho ďalšieho páchania trestnej činnosti a že bude pokračovať v konzumácii alkoholu a podobne. Aj jeho správanie po vyhlásení rozsudku prvostupňového súdu svedčí o opodstatnenosti jeho argumentov a o nesprávnosti argumentov prokurátora. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje odvolanie prokurátora za nedôvodné a neopodstatnené.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného boli podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolania boli podané oprávnenými osobami v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

K výroku o vine

Treba stručne pripomenúť, že obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš 30.6.2023 urobil vyhlásenie o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., čím sa vzdal práva na prerokovanie svojej veci pred nestranným a nezávislým súdom na hlavnom pojednávaní v časti prieskumu správnosti skutkových zistení obžaloby. Išlo o slobodný prejav vôle obžalovaného prijať vinu podľa obžaloby, ktorý zákon rešpektuje a umožňuje. Uvedeným vyhlásením obžalovaný súčasne prejavil súhlas, že súd mu uloží trest bez dokazovania viny. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že nepopiera skutok, bol aj ďalší postup súdu, keď súd uvedené vyhlásenie pre potreby ďalšieho konania považoval za priznanie spáchania skutku a nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací, preskúmať, zasahovať, meniť, či spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku, nakoľko inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. alebo podľa § 257 ods. 1 písm. c), ods. 4 Tr. por.

Krajský súd bol však povinný preskúmať zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s rozhodnutím obžalovaného o prijatí jeho vyhlásenia o vine. V tomto smere nezistil odvolací súd žiadne pochybenia.

K výroku o treste

Pri rešpektovaní obmedzeného revízneho princípu v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. sa predmetom odvolacieho prieskumu stal len výrok súdu prvého stupňa o treste uloženom obžalovanému a výrok o uložení ochranného liečenia. Po splnení preskúmateľskej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v ne-poslednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej

prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výhovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Krajský súd po preskúmaní obsahu spisu sa stotožnil so záverom okresného súdu, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorý za súdenú trestnú činnosť uložil obžalovanému, a neosvojil si argumenty obžalovaného o neprimeranosti uloženého trestu odňatia slobody a trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel okresným súdom z hľadiska jeho prísnosti.

Podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste zohľadnil všetky rozhodné okolnosti a príslušné zákonné ustanovenia. Trest bol ukladaný v zmysle zásad pre ukládanie trestov, prihliadajúc na generálnu a individuálnu prevenciu, proporcionálnosť a tiež personálnosť trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že v prípade obžalovaného existuje jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. (k spáchanému trestnému činu priznal a konanie úprimne oľutoval).

Iný, miernejší trest odňatia slobody, resp. alternatívny peňažný trest, ktorého sa obžalovaný domáhal v písomných dôvodoch odvolania, v prípade obžalovaného neprichádzal do úvahy. Odvolací súd v uvedených súvislostiach uvádza, že osobu páchatela je potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatela je potrebné posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatela bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Páchatelom, ktorí sa opakovane dopúšťajú ďalšej trestnej činnosti, napr. krátko po odsúdení za inú ich trestnú činnosť, treba ukladať nepodmienečné tresty, s náležitým využitím rozpätia zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorú uložil obžalovanému za súdený trestný čin, t.j. trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ktorý aj odvolací súd považuje za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a najmä generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru krajského súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Z odpisu registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne potrestaný. Aj keď v prípade tohto odsúdenia sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený,

táto skutočnosť neneguje fakt, že obžalovaný v minulosti spáchal trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d) Tr. zák., účinného do 1.1.2006. Takzvaná fikcia neodsúdenia neznamena, že súd z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného nemôže prihliadať aj na zahladené odsúdenia, pretože sa zahladzuje trest, nie skutočnosť, že osoba sa dopustila trestného činu. Krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že obžalovaný od potrestania v roku 2004 stojí pred trestným súdom prvý-krát, v uvedenom období trvajúcim 18 rokov sa spôsobom svojho života nedostal do rozporu so zákonom v trestnoprávnej rovine, ani v priestupkovej rovine za vedenie motorového vozidla pod vplyvom návykových látok. Uloženie iného druhu trestu (peňažného trestu)

u obžalovaného neprichádzalo do úvahy, keďže aj podľa názoru krajského súdu by uloženie alternatívneho trestu v danom prípade bolo neprimerane mierne. Peňažný trest by v prípade obžalovaného bol naozaj len symbolickým a neplnil by svoju preventívno-výchovnú úlohu. Ako správne poukázal okresný súd, pri úvahách o druhu trestu nemožno prehliadnuť ani okolnosti spáchania skutku, a to predovšetkým mieru ovplyvnenia alkoholom v čase vedenia motorového vozidla, ktorá predstavuje stupeň strednej opitosti blížiacej sa k ťažkej opitosti. U obžalovaného je prítomný syndróm závislosti od alkoholu, preto je nevyhnutné, aby práve hrozba výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody pôsobila výchovne na obžalovaného a odradila ho od spáchania rovnakej, prípadne inej trestnej činnosti.

Okresný súd nepochybil ani tým, že obžalovanému podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 4 roky. Podľa názoru krajského súdu uloženie podmieneného trestu odňatia slobody len v kombinácii s trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, ktorý patrí k najúčinnnejším prostriedkom ochrany bezpečnosti cestnej premávky, splní účel trestu vymedzený v ustanovení § 34 Tr. zák. Tým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, zabránenie odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a priviesť ho k tomu, aby viedol riadny život, pričom uložený trest má správne výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti. Účelom trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá je tiež dočasné vyradenie páchatela trestného činu z možnosti vykonávať túto činnosť. Netreba zabúdať ani na to, že aj trest zákazu činnosti má generálne preventívny aspekt.

Pokiaľ sa prokurátor vo svojom odvolaní podanom v neprospech obžalovaného domáhal u obžalovaného uloženia aj probačného dohľadu za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov, krajský súd sa s takýmto návrhom nestotožnil. Odvolací argument prokurátora, že prvostupňový súd nepostupoval pri ukladaní trestu odňatia slobody správne a v súlade so zákonom, nie je dôvodný.

K odôvodneniu výroku o treste odňatia slobody okresným súdom krajský súd nemá čo dodať, nakoľko okresný súd aj neuloženie tzv. probačného dohľadu v rámci trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom odôvodnil vyčerpávajúcimi, vysoko erudovaným a dosta-točným spôsobom. Z ustanovení Trestného zákona vyplýva, že uloženie uvedeného obmedzenia prichádza do úvahy iba so súčasným uložením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného počas skúšobnej doby (§ 50 ods. 2, resp. § 51 ods. 2 Tr. zák.). Aj krajský súd upriamuje pozornosť na skutočnosť, že uloženie probačného dohľadu ako súčasť podmieneného trestu odňatia slobody je nepochybne sprísnenou formou podmieneného odsúdenia. Vykonaným dokazovaním však neboli zistené žiadne skutočnosti majúce základ v osobe obžalovaného, resp. v okolnostiach spáchania skutku, odôvodňujúce uloženie tzv. prísnejšieho podmieneného odsúdenia. Obžalovaný od potrestania v roku 2004 do spáchania súdeného skutku viedol v podstate bezúhonný život (s výnimkou dvoch dopravných priestupkov), spôsobom života sa nedostal do rozporu s normami trestného práva, resp. s inými právnymi predpismi. Vykonaným dokazovaním neboli zistené ani žiadne skutočnosti odôvodňujúce uloženie obmedzenia obžalovanému spočívajúceho v zákaze požívania alkoholu počas skúšobnej doby. Uloženie uvedeného obmedzenia prichádza do úvahy, ak navrhované obmedzenie má súvislosť so skutkovými okolnosťami. Uloženie uvedeného obmedzenia však nemožno vyvodiť len zo skutočnosti, že obžalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu ako návykovej látky, pretože uvedená okolnosť je obligatným znakom skutkovej podstaty žalovanej trestnej činnosti. Uloženie tohto obmedzenia prichádza do úvahy, ak sa dokazovaním preukáže, že u obžalovaného sú prítomné poruchy správania zapríčinené užívaním alkoholu, čím je dané riziko recidívy, resp. opakovaných porúch správania v dôsledku požívania alkoholu. Uvedené okolnosti na strane obžalovaného neboli žiadnym spôsobom preukázané. Záver znalkyne C. C., podľa ktorého obžalovaný trpí na poruchy správania zapríčinené užívaním alkoholu, je vyjadrením závislosti obžalovaného na alkohole a uvedená okolnosť sa premietla do uloženia ochranného liečenia ústavnou formou. Pokiaľ prokurátor argumentuje tým, že ústavné liečenie obžalovaný nenastúpi ihneď, krajský súd uvádza, že okresný súd po nadobudnutí právoplatnosti

rozhodnutia o uložení ochranného liečenia bez meškania vykonáva úkony smerujúce k nariadeniu výkonu ochranného liečenia (§ 445 Tr. por.). V prípade nadobudnutia právoplatnosti rozsudku nad obžalovaným „visí“ aj hrozba výkonom trestu odňatia slobody v prípade, ak nevyhovie požiadavke vedenia riadneho života počas skúšobnej doby. Uvedená hrozba je tak dostatočnou motiváciou, aby odradila obžalovaného od ďalšieho protiprávneho konania. Vo svetle doterajšieho spôsobu života od roku 2004 je spáchanie súdeného skutku obžalovaným ojedinelým vybočením z vedenia riadneho života.

Pokiaľ prokurátor v okolnostiach danej veci argumentuje tým, že obžalovaný je špeciálny recidivista pri trestnej činnosti, ktorá súvisí s užívaním alkoholu, ide u neho už o druhé odsúdenie za daný prečin a aj keď od prvého odsúdenia je výrazný časový posun, pri tejto forme trestnej činnosti si je nutné uvedomiť, že je vysoko latentná, a preto je pravdepodobné, že je skôr otázkou náhody, že obžalovaný nebol prichytený aj pri páchaní ďalšej totožnej trestnej činnosti, a to s poukazom na jeho zjavnú závislosť, s uvedenými názormi nie je možné sa stotožniť. Obžalovaného vzhľadom na dĺžku času, ktorá uplynula od jeho posledného a jediného odsúdenia v roku 2004, nie je možné považovať za špeciálneho recidivistu. Možno súhlasiť s názorom obhajcu obžalovaného, že prokurátor argumentuje doslova bezdôvodnými a ničím nepodloženými teóriami o latentnej forme trestnej činnosti a údajnom páchaní trestnej činnosti už skôr, pričom vyslovene uvádza, že má byť len otázkou náhody, že nebol prichytený pri páchaní trestnej činnosti skôr. Uvedené argumenty sú nielen absolútne nepodložené dôkazmi, ale takáto argumentácia je neprípustná, nakoľko ide len o domnienky a subjektívny názor prokurátora, ktorého by sa mal v budúcnosti vyvarovať.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj výrok okresného súdu o uložení protialkoholického ochranného liečenia ústavnou formou. Potreba uloženia ochranného liečenia ústavnou formou je daná najmä závažnosťou stavu obžalovaného, ktorý sa nachádza v rozhodujúcom vývoji treťom štádiu alkoholizmu, ako aj náročnosťou liečby a vzhľadom na správanie obžalovaného, ktorý sa prejednávaneho skutku dopustil pod vplyvom alkoholu (bola mu nameraná hodnota 1,83 promile alkoholu v krvi), je daná obava, že v prípade uloženia ochranného liečenia ambulatnou formou by táto nebola dostatočná. Súdna znalkyňa aj s prihliadnutím na to, že obžalovaný trpí na prejavy psychickej poruchy - porucha psychiky a správania zapríčinená užívaním alkoholu, navrhla obžalovanému uložiť ochrannú protialkoholickú liečbu ústavnou formou. Nepriaznivý zdravotný stav matky obžalovaného, na ktorý poukazuje v písomných dôvodoch svojho odvolania, nie je takou okolnosťou, ktorá by mohla mať vplyv na neuloženie ochranného ústavného liečenia. Žiada sa poznamenať, že rozhodnutie o uložení ochranného liečenia ústavnou formou nie je rozhodnutím o doživotnom ústavnom liečení obžalovaného, keďže táto forma liečenia môže byť v budúcnosti zmenená (zrušená), a to s ohľadom na vývoj zdravotného stavu obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd odvolania prokurátora aj obžalované-ho ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimo-riadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.